

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2026:006

klachtnummer 6578.01.08-149.77

uitspraakdatum: 1 juli 2026

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

de heer A. te B. (hierna: klager)

tegen

C., kantoorhoudend te B. (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Op 30 december 2025 heeft klager bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde.

1.2 Beklaagde heeft op 23 maart 2026 een verweerschrift ingediend.

1.3 Partijen hebben geen gebruikgemaakt van de op grond van artikel 12 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation.

1.4 Klager heeft op 20 april 2026 een conclusie van repliek ingediend. Beklaagde heeft diverse nadere stukken ingediend.

1.5 Tot de stukken van het geding behoort tevens de door beklaagde ter zitting voorgedragen pleitnota.

1.6 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op de zitting van de Raad van 24 juni 2026 te Den Haag. Daarbij zijn klager en beklaagde verschenen.

2. Feiten

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te B. en E. en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als belastingadviseur onder de naam D.. Het kantoor van beklaagde geeft op de website aan deskundig te zijn op civiel-, fiscaal- en notarieel rechtsgebied.

2.2 Klager heeft van mei 2024 tot oktober 2025 gebruikgemaakt van de diensten van beklaagde. Deze bestonden uit advies over de bedrijfsstructuur, de assistentie bij het oprichten van een besloten vennootschap, het verzorgen van de jaarverslaggeving en het opstellen van de aangiften omzetbelasting en inkomstenbelasting van klager.

2.3 Beklaagde heeft klager onder andere de volgende facturen verzonden:

- Factuur 20241213 (3 mei 2024):	€ xx
- Factuur 20241233 (8 juni 2024):	€ xx
- Factuur 20241239 (5 juli 2024):	€ xx
- Factuur 20251318 (13 februari 2025):	€ xx
- Factuur 20251382 (1 september 2025):	€ xx
TOTAAL:	€ xx

2.4 Op 14 oktober 2025 laat klager aan beklagde weten dat hij geen vertrouwen meer heeft in de samenwerking en zegt de adviesrelatie op. Hij maakt beklagde ook duidelijk wat zijn klachten zijn. In het algemeen meent klager dat beklagde onvoldoende voortgang heeft gemaakt met de werkzaamheden – dat hij in feite nog geen enkel concreet resultaat daarvan heeft ontvangen – en dat beklagde veel werkzaamheden wel heeft gedeclareerd, maar niet verricht. Meer in het bijzonder verwijt hij beklagde zijn niet-adequate advisering omtrent de geplande geruisloze omzetting, waardoor een cruciale deadline werd gemist. De brief vermeldt onder andere het volgende:

"(...)

Tijdens ons eerste gesprek op 1 mei 2024 heb ik u mijn situatie uiteengezet: getrouwd, eenmanszaak, geen familie-erfenis, geen vermogen van derden. Desondanks bevat het door u opgestelde rapport herhaaldelijk verwijzingen naar "uw vader" en diens vermogen.

In mijn e-mail van 29 mei 2024 heb ik u hierop gewezen: "Het document heeft het een aantal keer over mijn vader. Hij heeft hier echter niets mee te maken. Ik heb al meer dan 25 jaar geen contact meer met mijn vader. Daar komt bij dat hij vorig jaar is overleden."

(...)

a) Aangiften Omzetbelasting (OB):

U hebt gefactureerd voor het verzorgen van de OB-aangiften, maar ik heb deze uiteindelijk ZELF moeten indienen. U hebt deze werkzaamheden dus niet verricht, terwijl deze wel zijn gefactureerd en door mij betaald.

b) Jaarverslaggeving 2024:

Op 17 augustus 2025 ontving ik van u een e-mail met daarin een standaard export uit Moneybird (balans en resultatenrekening). Dit bleek echter enkel een export te zijn van mijn eigen administratie, zonder enige toegevoegde waarde van uw kant.

(...)

Deze intentieverklaring betrof een geruisloze omzetting per 1 januari 2024. Ik heb van de Belastingdienst een beschikking ontvangen (dd. 25 juni 2024).

Echter, omdat mijn administratie over 2024 pas in Q2 2025 gereed was, kon de BV niet meer tijdig voor 1 januari 2024 worden opgericht. Dit betekende dat de intentieverklaring zijn doel voorbij schoot en een nieuwe intentieverklaring noodzakelijk werd (factuur 20251318).

Het essentiële probleem: U heeft mij NOOIT expliciet gewaarschuwd dat we een kritieke deadline hadden (Q2 2025 voor oprichting BV per 1-1-2024) en dat we deze deadline dreigden te missen.

(...)

Door uw nalatigheid om mij tijdig te informeren is deze intentieverklaring waardeloos geworden en moest er een nieuwe komen, met extra kosten tot gevolg.

(...)

Gefactureerd voor: "Advies en werkzaamheden ter zake nieuwe intentieverklaring oprichting BV per 1 januari 2025"

KLACHT:

Van deze tweede intentieverklaring heb ik tot op heden GEEN enkel resultaat ontvangen:

- Geen concept intentieverklaring
- Geen bevestiging van indiening bij de Belastingdienst
- Geen beschikking van de Belastingdienst

In uw e-mail van 13 februari 2025 schrijft u: "De intentieverklaring moet per omgaand worden ingediend bij de belastingdienst." Ik heb het factuurbedrag direct betaald, maar tot op heden (oktober 2025) - acht maanden later - heb ik niets ontvangen.

(...)

Gefactureerd voor: "Voortgang oprichting van de BV, het benaderen van de notaris ter zake de oprichtingsakte, de boekmutaties in het boekhoudprogramma Moneybird over het jaar 2024, alle bijkomende werkzaamheden ter zake het bovenstaande in het bijzonder de geruisloze inbreng van de eenmanszaak in de BV en het opmaken van de officiële jaarverslaggeving 2024"

KLACHT:

Ook van deze werkzaamheden heb ik tot op heden NIETS concreets ontvangen:

- De BV is NIET opgericht
- Er is GEEN contact geweest met een notaris (voor zover mij bekend)
- De jaarverslaggeving 2024 is NIET opgemaakt (zie ook klacht 3.2)
- Er zijn GEEN boekmutaties gedaan in Moneybird
- De geruisloze inbreng is NIET voorbereid of uitgevoerd

In uw e-mail van 1 september 2025 schrijft u dat u werkt op voorschotbasis. Ik heb het gevraagde voorschotbedrag van € xx direct betaald. Ondertussen zijn we bijna 2 maanden verder en is er nog steeds niets gebeurd. U hebt een aanzienlijk voorschot ontvangen voor werkzaamheden die tot op heden niet zijn aangevangen, laat staan voltooid.

(...)

Klager verzoekt om toezending van de stukken uit zijn dossier en vordert terugbetaling van € xx van de reeds door hem betaalde facturen.

2.5 Na ontvangst van deze brief heeft beklagde allereerst gereageerd met een e-mail van 20 oktober 2025. Hierin schrijft hij onder andere:

"(..)Bijgaand ontvangt u het adviesmemorandum inzake de oprichting van de Besloten Vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, zoals wij op 6 juni 2024 hebben besproken. Eerder is per abuis een onjuiste versie van het document aan u toegezonden. Voor dit misverstand bied ik u mijn excuses aan. De tijd die aan dit concept is besteed, te weten 6 uur conform factuur d.d. 3 mei 2024 (nr. 20241213, dossiernummer AC2024017), is overeenkomstig geregistreerd in de urenadministratie. Aan het eerder verzonden document kunnen uiteraard geen rechten worden ontleend.

Overeenkomstig uw verzoek dd. 14 oktober 2025 zal ik u separaat een inhoudelijk verslag en specificatie waarom u vraagt doen toekomen, zodat u inzicht heeft in de uitgevoerde werkzaamheden en de afronding van het dossier. De tijd die gemoeid is met het opstellen van dit verslag en de beantwoording van uw brief van 14 oktober 2025 wordt, conform de gebruikelijke werkwijze, in de urenstaat opgenomen, aangezien deze werkzaamheden onderdeel vormen van de ordentelijke afwikkeling van de opdracht.

(...)"

2.6 Eveneens op 20 oktober stuurt beklagde aan klager een e-mail waarin hij onder andere het volgende vermeldt:

“(…)1. Intentieverklaring/ voorovereenkomst

Door mij is op 19 februari 2025 een intentieverklaring (voorovereenkomst) aan de Belastingdienst verzonden. Deze intentieverklaring is door de Belastingdienst ontvangen en vormt de basis voor de fiscale behandeling van het overgangstijdstip in 2025. Deze verklaring/voorovereenkomst is ook aan u ter kennisneming toegezonden.(…)”

2.7 Hierop reageert klager door te schrijven:

“(…)Helaas heb ik in 2025 geen intentieverklaring gezien voor oprichting van een BV.

Zou u mij de volgende stukken nog kunnen toezenden:

1. Intentieverklaring (voorovereenkomst) die u naar de Belastingdienst heeft gestuurd.
2. Bevestiging van de Belastingdienst dat deze intentieverklaring is ontvangen en in acht is genomen.
3. Bevestiging van de Belastingdienst dat voor de aangifte inkomstenbelasting 2024 uitstel is verleend tot 1 mei 2026. (…)

Beklaagde stuurt hierop een bericht waarin hij aangeeft dat hij geen stukken zal zenden aangezien zich daar geen originele stukken bevinden en de e-mailcorrespondentie die tussen partijen is gevoerd hen beiden reeds bekend is.

2.8 Beklaagde stuurt 27 oktober 2025 een brief aan klager waarbij hij een urenstaat heeft gevoegd. In de brief staat onder andere het volgende vermeld:

“(…) Ik betreur het dat u hebt besloten onze samenwerking te beëindigen, terwijl van enige wanprestatie geen sprake kan zijn. De uitvoering van de opdracht was op dat moment nog niet afgerond. Hoewel er, mede door een drukke periode, enkele slordigheden zijn opgetreden, zijn uw belangen op geen enkel moment in gevaar gekomen of geschaad.

(…)

Uit uw brief maak ik op dat u mijn deskundigheid en kwaliteit van dienstverlening niet in twijfel trekt, doch dat uw opmerkingen vooral betrekking hebben op de administratieve afwikkeling en de onderlinge samenhang van de verschillende door u verstrekte opdrachten.

(…)

In het kader van uw brief van 14 oktober 2025 acht ik het juist om u volledige rekening en verantwoording te doen van de door mij verrichte werkzaamheden. De urenstaat, waarin de werkzaamheden zijn gespecificeerd, voeg ik hierbij. Hierin staan alle verrichte werkzaamheden vermeld. Hieruit blijkt tevens dat er een positief saldo ten gunste van mij resteert, van welk bedrag ik u hierbij mijn factuur doe toekomen.

Ten aanzien van het onjuist toegezonden memorandum inzake de oprichting van een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (BV) bied ik u mijn welgemeende excuses aan. Uit de inhoud blijkt duidelijk dat dit stuk niet voor u bestemd was. Het juiste document is inmiddels aan u toegezonden. Waar gewerkt wordt, kunnen misverstanden ontstaan — deze zijn evenwel zonder gevolgen gebleven en inmiddels gecorrigeerd.

Voor de goede orde merk ik op dat u mij de opdracht had verleend tot het samenstellen van de jaarrekening 2024, terwijl u zelf reeds de administratieve invoer had verricht. Bij controle van uw boekingen heb ik geconstateerd dat een fiscale optimalisatie mogelijk was, hetgeen ik met u heb besproken. De aangifte over 2024 dient uiterlijk op 1 mei 2026 te worden ingediend. De jaarrekening vormt daarvoor de grondslag; deze werkzaamheden waren nog in uitvoering toen u de opdracht tussentijds hebt beëindigd.

(...)

Voor de goede orde wijs ik u erop dat, ingevolge artikel 7:411 lid 1 Burgerlijk Wetboek en de beroeps- en gedragsregels van het Register Belastingadviseurs (met name de artikelen 2.3 en 4.1 RB-Reglement), de adviseur gerechtigd blijft om na beëindiging van de opdracht redelijke kosten in rekening te brengen die noodzakelijk zijn voor een ordentelijke afronding van het dossier. Dit betreft onder meer ook de werkzaamheden en beantwoording van uw vragen na mijn verslag d.d. 25 oktober 2025, welke werkzaamheden in het kader van de zorgvuldige afwikkeling van uw dossier zullen worden verricht en dus declarabel zijn.

Beklaagde heeft daarbij een factuur van € xx gevoegd voor “advies en werkzaamheden ter zake Ordentelijke overdracht en verslaggeving”.

2.9 Klager reageert hierop met een bericht van 3 november 2025. Hierin staat onder andere:

“(…) **Onderbouwing bezwaren** U stelt herhaaldelijk dat ik mijn bezwaren niet heb onderbouwd. Dit is onjuist. In mijn brief van 14 oktober 2025 heb ik uitvoerig en gedetailleerd uiteengezet waarom ik bezwaar maak tegen uw prestaties. U bent tot op heden op de meeste punten niet inhoudelijk ingegaan.

Geen opdracht tot nieuwe werkzaamheden Sinds mijn brief van 14 oktober 2025 heb ik u geen enkele opdracht gegeven tot het verrichten van aanvullende werkzaamheden. Ik heb u slechts verzocht:

1. Inhoudelijk te reageren op mijn bezwaren
2. Mij de relevante administratieve stukken te retourneren die u van mij in bezit heeft

Het beantwoorden van een klacht en het retourneren van mijn eigen documenten zijn geen declarabele werkzaamheden. Uw dreigementen om ook deze correspondentie in rekening te brengen, wijs ik dan ook van de hand. (...)”

Klager meent dat hij de declaratie van 27 oktober 2025 (zie 2.8) niet hoeft te betalen. Klager doet op 3 november 2025 ook een schikkingsvoorstel dat als volgt luidt:

“**Voorstel:**

- Ik matig mijn vordering van € xx tot € xx
- Dit bedrag wordt binnen 7 dagen na akkoord voldaan
- Uw factuur nr. 20251399 komt te vervallen [Raad: de factuur van 27 oktober 2025]
- Partijen verlenen elkaar finale kwijting over alle wederzijdse vorderingen”

2.10 Op 3 november 2025 verhoogt beklaagde het bedrag van de in 2.8 vermelde factuur van 27 oktober 2025 naar € xx (met een factuur voor dat bedrag en een creditnota voor de eerdere). Beklaagde bericht vervolgens dat hij bereid is tot een constructieve dialoog mits klager zijn bezwaren aangeeft tegen de door hem verzonden declaraties en de nieuwe factuur voldoet.

2.11 Klager wijst beklaagde er in reactie op dit bericht op dat hij zijn bezwaren reeds uitgebreid inhoudelijk heeft weergegeven in zijn brief van 14 oktober 2025. Hij meent ook dat het betalen van de declaratie die hij reeds heeft betwist niet als eis voor een dialoog kan worden gesteld. Hij herhaalt zijn in 2.9 verwoorde compromisvoorstel.

2.12 Op 10 november 2025 stuurt beklaagde aan klager een bericht met onder andere de volgende inhoud:

“Ik verwijs u uitdrukkelijk naar de brief van de Belastingdienst dd. 23 oktober 2025, hierbij als bijlage gevoegd, ter zake de geruisloze omzetting waarbij een termijn is gesteld van 6 weken na 23 oktober 2025, waarmee u dient in te stemmen zoals door u gevraagd. De akkoordbevinding moet getekend worden en dient te worden getourneerd binnen 6 weken na 23 oktober 2025 aan de Belastingdienst.”

2.13 Vervolgens vraagt beklaagde klager in korte tijd ten minste viermaal om de gegevens van de nieuwe adviseur van klager. Klager antwoordt steeds dat hij dat niet wil verstrekken en dat hij daar ook niet toe verplicht is. Beklaagde maant klager herhaaldelijk aan de factuur van 3 november 2025 te betalen, ook nadat klager en beklaagde de afspraak hebben gemaakt dat deze laatste tot 25 november 2025 17:00 uur de tijd heeft om over het schikkingsvoorstel na te denken.

2.14 Op 24 november 2025 stuurt beklaagde aan klager een bericht waarin hij nogmaals uitvoerig verzoekt om de gegevens van de nieuwe adviseur van klager. Hij vraagt ook uitstel voor de deadline van het voorgestelde compromis en stelt een bespreking bij hem op kantoor voor op 11 december 2025.

2.15 Op 30 december 2025 dient klager zijn klacht in. Hij plaatst ook een review op google. Daarin staat onder andere het volgende:

“Waarschuwing: Meerdere klachten bij Register Belastingadviseurs

Ben je ook gedupeerd? Ik coördineer contact tussen gedupeerden - te vinden op LinkedIn.

Let op het opvallende patroon in reviews: overdreven lyrische 5-sterren reviews, tegenover gedetailleerde 1-ster ervaringen met concrete klachten. Trek je eigen conclusie. (...)”

De review bevat voorts een zeer verkorte weergave van de klachten die klager ook aan beklaagde uitte (zie 2.4) en die hij ook in zijn bij de Vereniging ingediende klacht heeft verwoord.

2.16 Op 13 januari 2025 stuurt beklaagde klager een brief waarin hij klager sommeert een negatieve online review te verwijderen. Hierin staat onder andere:

“(…) De door u geplaatste review wekt de indruk dat mijn dienstverlening tekortgeschoten zou zijn zonder dat deze indruk wordt gedragen door verifieerbare feiten of een onderbouwde beoordeling. Gelet op:

De aantoonbare kwaliteit van de dienstverlening;
Het ontbreken van onderbouwing van de door u gestelde juridische beoordeling
En het feit dat u reeds beschikte over een formele klachtmogelijkheid,

Derhalve is de inhoud en strekking van de review disproportioneel, dit is zeer onzorgvuldig en laakbaar gedrag uwerzijds en noopt tot een vordering van schadevergoeding. Temeer dat u de factuur ondanks aanmaning niet heeft betaald. (...)”

Beklaagde sommeert klager de review te verwijderen of te rectificeren op last van een dwangsom van € xx per dag. Beklaagde laat de brief betekenen door een gerechtsdeurwaarder.

3. De klacht en conclusies van klager en beklaagde

3.1 Klager verwijt beklaagde dat deze heeft gehandeld in strijd met het bepaalde in artikelen 1, 13 en 14 van het Reglement Beroepsuitoefening, (RBU) doordat beklaagde (zo begrijpt de Raad klager):

- heeft gehandeld in strijd met de eer en waardigheid van het beroep (klager wijst meer in het bijzonder op het verstrekken van een advies bedoeld voor een ander, het niet verrichten van overeengekomen werkzaamheden en het nalaten hem behoorlijk te wijzen op een belangrijke deadline, het niet bereid zijn tot constructief overleg dan nadat een reeds betwiste rekening is betaald en buitensporige druk heeft gezet teneinde de klacht ingetrokken en een review verwijderd te krijgen);
- bovenmatige bedragen in rekening heeft gebracht (klager wijst meer in het bijzonder op declaraties voor werk dat niet is verricht en op declaraties voor niet-declarabel werk); en
- een urenspecificatie heeft gestuurd die niet voldoet aan de regels die daaraan gesteld mogen worden.

3.2 Beklaagde stelt dat de klachten ongegrond dienen te worden verklaard.

3.3 Klager concludeert tot gegrondverklaring van de klachten zoals vermeld.

4. Beoordeling van de klachten

4.1 De klachten lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

4.2 Klager stelt dat beklaagde een aantal onderdelen van de aan hem verstrekte opdrachten niet heeft volbracht. Het gaat in elk geval om de aangiften omzetbelasting (die heeft klager zelf gedaan), de werkzaamheden met betrekking tot het jaarverslag (beklaagde heeft zich beperkt tot het produceren van een export van de gegevens uit het boekhoudprogramma van klager zelf en heeft, hoewel hij dat heeft toegezegd, geen zichtbare controle en correctie op de boekmutaties gedaan), de tweede intentieverklaring en de werkzaamheden met betrekking tot de oprichting van de besloten vennootschap. Met betrekking tot het laatste, de werkzaamheden met betrekking tot de oprichting, geeft klager beklaagde toe dat hem deze opdracht op 26 augustus 2025 is verstrekt, zodat begrijpelijk is dat de werkzaamheden bij de opzegging door klager op 14 oktober 2025 nog niet geheel waren afgerond. Klager stelt echter dat geen enkele concrete stappen zijn genomen die voor hem zichtbaar waren en dat op zijn verzoek van 9 oktober 2025 om een update niet is gereageerd.

4.3 Klager verwijt beklaagde voorts onzorgvuldigheid in zijn werkzaamheden. Gewezen kan in elk geval worden op het adviesmemorandum dat gericht lijkt te zijn tot een andere cliënt (vanwege het vermelden van de 'vader', wat bij klager niet van toepassing kan zijn). Toen klager beklaagde hier op wees heeft hij dit erkend en zijn welgemeende excuses aangeboden. Daarnaast kan erop worden gewezen dat beklaagde klager niet op de deadline voor de oprichting van de besloten vennootschap heeft gewezen. Klager werd hierdoor overvallen toe het reeds te laat was.

4.4 Klager stelt verder dat beklaagde hem heeft laten betalen voor niet-geleverde diensten. Het betreft de werkzaamheden genoemd in 4.2 en 4.3 (met uitzondering van de werkzaamheden met betrekking tot de oprichting van de vennootschap waarvoor pas in augustus 2025 de opdracht was verstrekt). Daarnaast heeft beklaagde hem een factuur verstuurd (en later verhoogd) voor werkzaamheden die niet declarabel zijn.

4.5 Voorts acht klager de door beklaagde verstrekte urenstaat ontoereikend.

4.6 Als laatste verwijt klager beklaagde dat hij na het gerezen conflict oneigenlijke voorwaarden stelde om tot een constructieve oplossing te komen. Zo dreigde hij de tijd te declareren die hij zou besteden aan overleg over de oplossing van het geschil, verlangde hij de contactgegevens van de nieuwe adviseur van klager en betaling voor de betwiste factuur voor werkzaamheden van na de opzegging en stuurde daar ook aanmaningen van. Na het indienen van de klacht kwam daar nog bij dat beklaagde oneigenlijke druk zette om die in te trekken en om de negatieve review van klager op google te verwijderen.

4.7 De stukken van beklaagde en zijn verklaring ter zitting bevatten geen concrete betwisting van de door klager gestelde feiten. Hij betoogt echter dat het tuchtrecht een laatste redmiddel is en dat klager had moeten trachten een minnelijke oplossing met beklaagde te bereiken, bijvoorbeeld door mediation. Hij stelt daarnaast dat klager heeft nagelaten naar voren te brengen dat zijn aangiften inkomstenbelasting 2024 nog tot 1 april 2026 ingediend mag worden en dat de besloten vennootschap nog tot 31 maart 2026 kan worden opgericht om de door klager gewenste terugwerkende kracht tot 1 januari 2025 te bereiken.

4.8 Hij heeft daaraan toegevoegd dat klager (tot de opzegging) geen bezwaar heeft geuit met betrekking tot zijn werkzaamheden en de relatie en dat klager alle declaraties steeds zonder protest heeft voldaan. Hij meent dat hij daaruit af mag leiden dat klager daar steeds mee instemde. Een aanwijzing daartoe is ook dat klager geen bezwaren of beroepen heeft ingesteld tegen de beschikkingen die gedurende hun adviesrelatie aan klager zijn opgelegd. Hij stelt dat klager geen daadwerkelijke schade heeft geleden. Ter onderbouwing daarvan stelt hij dat klager niet heeft aangetoond dat fiscale rechten verloren zijn gegaan, termijnen zijn overschreden, aanslagen onherroepelijk onjuist zijn geworden, boetes zijn opgelegd en bezwaar- of beroepsmogelijkheden verloren zijn gegaan. Hij voegt daaraan toe dat hij zelf bereid is tot een minnelijke oplossing van het geschil en tot mediation.

4.9 De Raad overweegt als volgt.

4.10 Van een RB-lid mag worden verwacht dat hij een door hem aanvaarde opdracht in beginsel binnen een redelijke termijn volbrengt. Indien door onvoorziene omstandigheden het volbrengen van een opdracht vertraging oploopt of niet meer mogelijk is, dient het RB-lid zijn klant daarvan op de hoogte te brengen en zo mogelijk een oplossing te bieden. Dat geldt eender voor een opdracht die een resultaatsverplichting inhoudt en één die een inspanningsverplichting behelst. In dat laatste geval rust op het RB-lid de verplichting zich in te spannen en, indien dit niet binnen een redelijke of afgesproken termijn tot het door zijn klant gewenste resultaat leidt, deze daarvan op de hoogte te stellen. Uitzonderlijke situaties daargelaten.

4.11 Van een aantal onderdelen van de opdracht staat vast dat beklaagde deze niet heeft volbracht. Het gaat in elk geval om de aangiften omzetbelasting, de werkzaamheden met betrekking tot het jaarverslag, de tweede intentieverklaring en de werkzaamheden met betrekking tot de oprichting van de besloten vennootschap. Met betrekking tot deze laatste opdracht was naar het oordeel van de

Raad de in 4.10 bedoelde redelijke termijn bij de ontbinding door klager nog niet verlopen. Voor de overige niet-volbrachte opdrachten geldt echter dat de opdrachten dateren van (ver) voor de opzegging en dat, gelet op de aard van de werkzaamheden en de omstandigheid dat daarvoor al is gedeclareerd en betaald, beklaagde ruim voldoende tijd heeft gehad de werkzaamheden af te ronden. Beklaagde heeft klager over het niet-volbrengen van die opdrachten niet tijdig ingelicht. Integendeel krijgt de Raad de indruk dat beklaagde er juist het zwijgen toe doet en zo veel als mogelijk veinst dat hij de werkzaamheden wel verricht heeft. Uitzonderlijke situaties zoals bedoeld in 4.10 zijn gesteld nog gebleken. Mochten die zich hebben voorgedaan dan had op beklaagde ten minste de plicht gerust klager daarvan op de hoogte te stellen. Ook dat is niet gebeurd. Met zijn gedragingen heeft beklaagde naar het oordeel van de Raad in strijd gehandeld met artikel 1.1 van het RBU.

4.12 Ook hetgeen klager in 4.3 heeft gesteld (het memorandum dat klaarblijkelijk bedoeld is voor een ander en het gemis aan waarschuwen voor een belangrijke termijn) leidt de Raad tot het oordeel dat deze wijze van dienstverlening beneden het minimum is dat van een RB-lid verwacht mag worden. Dat beklaagde met betrekking tot het memorandum (zij het 17 maanden na dato en eerst nadat klager hem daarop wijst) het boetekleed aantrekt en een nieuwe advies aanbiedt is een goed begin. De klacht over de gemiste termijn laat hij echter nagenoeg geheel onbesproken. Hoewel beklaagde ook de hieraan ten grondslag liggende feiten nimmer concreet heeft weersproken, heeft hij hier ook nimmer enige schuld voor erkend of aangegeven waarom dit nu juist niet aan hem te wijten was. Ook biedt hij klager voorafgaande aan het indienen van de klacht geen enkele financiële genoegdoening; hij laat het door klager gedane (en in de ogen van de Raad ook redelijke) compromisvoorstel zonder enige behoorlijke inhoudelijk discussie voorbij gaan. Hij stuurt klager een nieuwe factuur.

4.13 De Raad volgt ook de financiële klachten van klager (zie 4.4 en 4.5). Beklaagde is betaald voor onverrichte werkzaamheden. Hij dient dat aan klager terug te betalen. Dat is niet anders (behoudens uitzonderingen die zich naar het oordeel van de Raad hier niet voordoen) voor werkzaamheden die niet zijn verricht, maar ook nog niet hadden kunnen worden verricht. De Raad acht voorts aannemelijk dat de laatste factuur van beklaagde ziet op niet-declarabele werkzaamheden zoals: het formuleren van een reactie op een klacht van een ex-klant (na ontbinding) en het opstellen van een urenspecificatie. Met zijn gedragingen komt beklaagde in strijd met artikel 13 van het RBU. De urenstaat die beklaagde heeft toegezonden is voorts lastig te volgen aangezien niet duidelijk is aan welke werkzaamheden de bestede tijd is te relateren. Zo staan daarin totaal ruim 10 uur vermeld voor het ontvangen en verzenden van e-mail zonder dat daarbij is weergegeven welke werkzaamheden of opdracht deze betroffen. Ook staan op de urenstaat ruim 10 uur die beklaagde heeft gespendeerd na de opzegging door klager aan beklaagde. Het grootste deel van die werkzaamheden ziet op het vervaardigen van de urenstaat, het lezen van de opzeggingsbrief van klager en het schrijven van een reactie op die brief. Uit de urenstaat valt niet op te maken hoeveel uren beklaagde voor welke werkzaamheden heeft verricht en voldoet daarom niet aan de standaard die artikel 14.1 van het RBU daaraan stelt, welk artikellid de Raad dan ook door beklaagde overtreden acht.

4.14 Op het betoog van klager in 4.6 is de Raad al aan het slot van 4.12 ingegaan. De Raad voegt hieraan toe dat de verwijten die beklaagde klager na de ontbinding maakt (dat hij zijn klachten niet onderbouwt, dat hij de contactgegevens van zijn nieuwe adviseur niet verstrekt) naar het oordeel van de Raad ongegrond zijn en de zaak enkel verder van een behoorlijke afhandeling af brengen. De conclusie van dit onderdeel in samenhang met onderdeel 4.12 is dat beklaagde met zijn bedoelde gedragingen in strijd met artikel 1.1 van het RBU heeft gehandeld.

4.15 Het betoog van beklaagde maakt het voorgaande niet anders. De omstandigheden dat klager niet eerder klaagde over de dienstverlening en zijn rekening tijdig betaalde maken niet dat klager tevreden is, laat staan dat hij daarna niet meer klagen mag. Dat klager niet de vormen van financiële schade heeft ondervonden die beklaagde opsomt (zie 4.8) maakt niet dat hij niet anderszins financiële schade ondervonden heeft (ook al bestaat deze wellicht slechts uit de bovenmatige declaraties van beklaagde). Daarnaast is het geen vereiste voor het indienen van een klacht dat er financiële schade is. Dat volgt al uit het eerste artikel van het RBU.

4.16 Met betrekking tot het steeds herhaalde betoog van beklaagde dat op klager een verplichting rust tot mediation te komen of een minnelijke oplossing te betrachten overweegt de Raad als volgt. De klant van een RB-lid heeft het recht om te klagen. Dat is formeel vastgelegd in het RTRB maar het is geen formaliteit. Met het recht van de klant komt ook de verplichting van een RB-lid om op een behoorlijke wijze op een klacht te reageren. Dat is niet anders indien de klacht het RB-lid als kennelijk ongegrond voorkomt en ook niet als het RB-lid misbruik van het klachtrecht vermoedt. Deze verplichting heeft hij namelijk niet enkel jegens zijn klant, maar ook en juist ook jegens de Vereniging. Het gaat er immers om dat met het kwaliteitskeurmerk 'RB' ook de zekerheid komt dat een onafhankelijke tuchtrechter de klacht beoordeelt. Daarvoor is een behoorlijke klachtbehandeling met adequate stukken van het RB-lid vereist. Het past dan een RB-lid niet om oneigenlijk druk op de klant te zetten om de klacht in te trekken of om geen behoorlijk verweer te voeren en ervan uit te gaan dat de Raad zelf wel moet begrijpen dat het gelijk aan zijn kant is. Het recht van de klant is ook niet afhankelijk van de deelname aan een mediationstraject of van het ondernemen van een serieuze poging tot een minnelijke schikking. De Raad zal dan ook niet meegaan met het verweer van beklaagde met die strekking.

4.17 De raad komt tot de conclusie dat de klacht gegrond is in al zijn onderdelen. Naar het oordeel van de Raad heeft beklaagde niet de diensten verleend die klagers van hem mocht verwachten, zeker gezien de wijze waarop beklaagde zich als deskundige presenteert.

Slotsom

4.18 De klachtonderdelen zijn alle gegrond.

Op te leggen maatregel

4.19.1. Beklaagde is in zijn dienstverlening jegens klager tekortgeschoten. De Raad krijgt het beeld van een beklaagde die een opdracht aanvaardt en een declaratie verzendt. Vervolgens laat hij de opdracht veelal liggen en veinst dat hij de werkzaamheden heeft voldaan. Hij laat de termijn waarin de werkzaamheden redelijkerwijs verricht hadden moeten worden onbenut passeren en informeert zijn opdrachtgever daarover niet, maar laat soms maanden niet van zich horen. Vragen over de voortgang en financiële vragen laat hij onbeantwoord of beantwoordt hij niet naar behoren tot hij verklaart dat hij voor de beantwoording daarvan betaald wil worden (en stuurt zelfs een declaratie voor niet-declarabele werkzaamheden). Hij weigert daarop in eerste instantie de aan hem verstrekte stukken te retourneren. Hij weigert het honorarium terug te storten, of toch in elk geval het onbenutte gedeelte daarvan (waarover hij onvoldoende helderheid schept), en voldoet, ook desgevraagd, onvoldoende aan zijn verplichtingen om financiële informatie te verstrekken. Beklaagde heeft hierdoor voortdurend in strijd gehandeld met de in het RBU neergelegde regels.

4.19.2. De Raad acht dit op zichzelf reeds ernstig. Daar komt echter nog het een en ander bij. Allereerst is aan beklaagde al in een eerdere procedure de maatregel van schorsing als lid van de Vereniging voor de duur van drie maanden opgelegd. Deze procedure liep vanaf 8 oktober 2023 en de uitspraak van de Raad van Beroep is van 22 april 2026 (zie RVB:2026:001). Hoewel de feiten van die zaak met die van deze verschillen, zijn de overeenkomsten in de houding van beklaagde die ook in die zaak worden beschreven treffend. Deze kunnen worden gekenschetst door het niet (geheel/naar behoren) afronden van opdrachten, niet reageren op vragen en het creëren of laten voortbestaan van onduidelijkheid over het gedeclareerde en nog te declareren honorarium.

4.19.3. Ook een andere zaak die de Raad op 24 juni 2026 ter zitting heeft behandeld en waarin hij heden uitspraak doet betreft een klacht tegen B.. Ook de gedragingen van B. in die zaak vertoont grote gelijkenissen met het hiervoor beschreven patroon. De Raad verwijst naar de uitspraak van heden met nummer RBT:2026:005

4.19.4. In de houding van beklaagde ter zitting en in zijn stukken mist blijk van voldoende zelfinzicht om de verwachting te rechtvaardigen dat beklaagde bereid of in staat is zijn gedrag te verbeteren. Hij stelt dan wel constructief te zijn en mee te werken aan een oplossing. Dit is er echter slechts op gericht het voor beklaagde zelf gerezen ‘probleem’ op te lossen. De Raad mist daarin nagenoeg ieder besef en iedere erkenning door beklaagde van zijn eigen aandeel in de situaties. Integendeel lijken ter zitting van de Raad redelijkheid en realiteitszin niet goed vat op hem te krijgen. Zo herhaalt hij keer op keer verwijten die naar het oordeel van de Raad berusten op standpunten die niet pleitbaar zijn (dat klager eerder niet heeft geklaagd dus moet worden geconcludeerd dat hij tevreden was, dat op klager een verplichting tot mediation rust). Ook als de Raad hem heeft bevestigd zijn standpunt gehoord en genoteerd te hebben blijft hij dit herhalen.

4.19.5. Het bovenstaande leidt er toe dat naar het oordeel van de Raad geen gerechtvaardigd vertrouwen is op verbetering van het gedrag van beklaagde. Daar komt bij dat het een recidive betreft. Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “ontzetting uit het lidmaatschap” als bedoeld in artikel 17.4, onder e. van het RTRB het enige passende en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklaagde. Dat klager enkel om een berisping heeft gevraagd maakt het voorgaande niet anders. De bepaling van de maatregel is voorbehouden aan de Raad en hij ziet in de ernst van de situatie aanleiding van het verzoek van klager af te wijken. De Raad overweegt voorts dat in de hiervoor in 4.19.3 genoemde zaak deze maatregel eveneens is uitgesproken. Dit roept de vraag op of beklaagde, indien hij reeds is ontzet uit het lidmaatschap, hij nogmaals daaruit ontzet kan worden. Het antwoord op die vraag luidt negatief, maar de Raad wijst erop dat de in die andere zaak uitgesproken ontzetting pas ingaat op het moment dat die uitspraak onherroepelijk is geworden. Daarom is beklaagde thans nog lid en zal de Raad (ook) in deze zaak die maatregel opleggen.

4. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 17.6 van het RTRB vastgesteld op € xx. Deze kosten komen ten laste van beklaagde. Door de Vereniging dient aan klager het door hem voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € xx te worden terugbetaald.

5. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht in al zijn onderdelen gegrond
- bepaalt dat beklaagde wordt ontzet uit het lidmaatschap van de Vereniging,
- bepaalt dat deze maatregel van ontzetting als lid van de Vereniging ingaat op de eerste dag na de dag waarop deze uitspraak onherroepelijk is geworden,
- veroordeelt beklaagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € xx en bepaalt dat beklaagde het bedrag ad € xx uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 6578.01.08-149.77, en
- bepaalt dat de door klager gestorte waarborgsom van € xx door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J-P.R. van den Berg, voorzitter, mr. drs. C.J. van Zijp RB en drs. N.J. Verhagen RB, leden van de Raad van Tucht, te Den Haag op 1 juli 2026, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter,

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagster en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagster, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.